

РЕШЕНИЕ

№ 19190

гр. София, 04.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав, в
публично заседание на 29.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **3323** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ) (Загл. изм. – ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 1.07.2022 г.), вр. чл. 145 от АПК.

Образувано е по жалба на Столична община, подадена чрез адв. С., срещу Решение № РД-02-14-452/05.03.2025 г. на ръководителя на УО на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020. Релевират се доводи, че оспореното решение е незаконосъобразно поради наличието на нарушения по чл. 146, т. 2, т. 3 и т. 4 АПК.

На първо място се сочи, че Решението е издадено в нарушение на разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, тъй като липсват ясни правни и фактически основания за неговото издаване и при наличие на противоречиви, неясни и непълни мотиви и правни квалификации. орган за наличието на нарушение се основават изцяло и единствено на погрешното твърдение, че в документация по разгледаната обществена поръчка не е посочено, че чуждестранните участници могат да се позовават на еквивалентни сертификати за участие в поръчката. Това основополагащо твърдение на РУО на ОПРР видимо противоречи на изричния текст на документацията по обществена поръчка, която е предоставена и приета като доказателство по делото. Изложени са и подробни съображения, че е актът е издаден в противоречие с материалния закон, като се твърди, че оспорващият не е извършил цитираното в решението нарушение на чл. 68, ал. 4 и 5 във вр. с чл. 2, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1 и чл. 2, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗОП. Оспорват се изводите на РУО, че СО в качеството си на възложител е поставил условия по отношение на ключов експерт „Инженер по материали“ и ключов експерт „Координатор по безопасност и здраве“ да отговарят на конкретни национални правила и разпоредби, а именно ЗУТ и Наредба № 2 от 22 март 2004 г.

за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, без да е допуснал изрично възможност за представяне на еквивалентни документи и доказателства за придобита квалификация в държавата, в която чуждестранният участник или експерт е установен. Застъпва се тезата, че процесната обществена поръчка е проведена в съответствие с изискванията на чл. 10, ал. 1 от ЗОП и чл. 68, ал. 4, пред. 2 от ЗОП. В тази връзка жалбоподателят се позовава на конкретни въведени изисквания по отношение на чуждестранните лица, от което ясно личи, че процесната процедура не е проведена при условия на ограничаване на участието в нея. Напротив, изрично е предвидена възможност за участие на чуждестранни лица, като са дадени ясни указания относно необходимите условия и документи за участие и за сключване на договор.

От друга страна жалбоподателят изтъква, че предвид пълната липса на мотиви в Решението остава неясно за него дали административният орган изобщо не е установил наличието на релевантните текстове в документацията или по някаква причина - неизяснена в мотивите на Решението е достигнал до извода, че тези текстове не са достатъчни, за да се осигури съответствие с правилата на ЗОП. И в двата случая оспорващият счита, че са налице основания за отмяна на процесното Решение. В първата хипотеза е налице нарушение на задължението на административния орган по чл. 35 от АПК да установи всички факти и обстоятелствата от значение за случая. Това нарушение е съществено, защото е довело до погрешен от фактическа страна извод за непризнаване на еквивалентни сертификати за чуждестранни участници и съответно - до неправилно заключение за наличие на нарушение на ЗОП при провеждане на обществената поръчка. Тоест, налице са отменителни основания по чл. 146, т. 3 (съществено нарушение на административнопроизводствени правила) и т. 4 (противоречие с материалноправни разпоредби) от АПК. Според жалбоподателя ако действителното заключение на административния орган е, че текстовете от документацията не са достатъчни, за да осигурят съответствие с правилата на ЗОП, то това заключение е не само немотивирано, но и в противоречие със съдебната практика.

В заключение се подчертава, че заложените от възложителя изисквания всъщност са максимално широки и включват всякакви дипломи, лицензи и удостоверения и др., като по никакъв начин не са ограничени до такива, издадени само в България, от български органи или в полза на български експерти. Съответно, обективно няма как да бъде налице твърдяното от РУО на ОПРР нарушение, още по-малко, да се твърди, че същото има финансов ефект. В този смисъл в разглежданата обществена поръчка не са заложили незаконосъобразни критерии за подбор, които да се ограничителни по какъвто и да е начин спрямо потенциалните чуждестранни участници. Липсата на нарушение на ЗОП обоснова и липсата на нередност. Предвид всичко изложено се претендира отмяна на решението и присъждане на сторените по делото разноски.

В съдебно заседание оспорващият, редовно призован, се представлява от адв. С., която поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, като представя списък на разноски.

Ответникът - ръководител на Управляващия орган (РУО) на Оперативна програма "Региони в растеж" 2014-2020 (ОПРР), чрез юрк. Л., оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да я отхвърли. Подробни съображения относно законосъобразността на обжалвания административен акт излага в писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител, не изразява становище по жалбата.

По делото е приета без оспорване от страните административната преписка по издаване на обжалваното решение.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 44 -ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства и като взе предвид становищата на страните, намира за установено

следното от фактическа страна:

Столична община е бенефициер по сключен с МРРБ, в качеството му на УО на ОПРР 2014-2020 г., Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP001-1.041 процедура на директно предоставяне № BG16RFOP001-1.041 „Изпълнение на интегрирани планове за градско възстановяване и развитие 2014-2020 – С. – голям проект“, част от процедура № BG16RFOP001-1.001-039 „Изпълнение на интегрирани планове за градско възстановяване и развитие 2014-2020“ /л. 44 и сл./.

На 24.02.2017 г. с Решение № СОА17-РД93-34, издадено от кмета на СО, е открита обществена поръчка с предмет „Избор на консултант за упражняване на строителен надзор и изготвяне на комплексни доклади за оценка на съответствието на инвестиционните проекти със съществените изисквания към строежите, съгласно чл. 166 от ЗУТ за обекти: „Реконструкция на трамваен релсов път по [улица]от кръстовището с [улица]до крайно трамвайно ухото „О.“ и „Реконструкция на трамваен релсов път по [улица]от ухото „К.“ до ухото „Съдебна палата“, без участъците на пл. „Руски паметник“ и кръстовището на [улица]и [улица], в изпълнение на проект „Интегриран столичен градски транспорт - фаза II“. Със същото са одобрени обявлението и документацията за участие. Обществената поръчка е с уникален номер в РОП на АОП № 00087-2017-0023, публично достъпен на адрес: https://www.aop.bg/case2.php?mode=show_case&case_id=343699.

Възложителят /Столична община/ е утвърдил документацията за участие в открита процедура по възлагане на обществена поръчка.

В обявлението за процесната процедура /л. 171 и сл./ в раздел III.1.3) Технически и професионални възможности възложителят е заложил като критерий за подбор по отношение на •Ключов експерт „Координатор по безопасност и здраве“:

а) да отговаря на изискванията по чл. 5, ал. 2 от Наредба № 2 от 22 март 2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи;

б) да притежава валидно удостоверение за извършване на дейност, съобразно изискванията на Наредба № 2 от 22 март 2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи / Наредба № 2 от 22 март 2004 г./.

По отношение •Ключов експерт „Инженер по материали“ са заложени следните изисквания:

а) да притежава образователно-квалификационна степен „магистър“, инженерна специалност;

б) да притежава валидно удостоверение за преминат курс за контрол върху качеството на изпълнение на строителството, за съответствие на влаганите в строежите строителни продукти със основните изисквания по ЗУТ.

Същите критерии са възпроизведени и в раздел V “Критерии за подбор“, т. 20.3 от документацията по поръчката.

С решение № СОА17-РД92-160 от 10.07.2017 г. на кмета на СО за изпълнител е избран "Обединение Нова С. 2017" /л. 260 и сл./.

Процедурата е финализирана със сключване на договор № СОА17-ДГ55-463/ЕЮ16RFOP001-1.041-0001-C01-U-02 от 29.09.2017 г. / л. 105 и сл./.

По сигнал за нередност № 2543, регистриран в Регистъра на сигнали и нередности в Главна дирекция "Стратегическо планиране и програми за регионално развитие", ръководителят на управляващия орган на ОПРР 2014 -2020 г. извършва проверка на процедурата по реда на ЗОП,

финализираща с така посочения по-горе договор, като констатира извършено нарушение от страна на бенефициера по чл. 68, ал. 4 и 5 във вр. с чл. 2, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1 и чл. 2, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗОП.

На 10.02.2025 г. /л. 76 и сл./ РУО на ОПРР 2014-2020 уведомява Столична община за така установените нередности в изпълнение на задълженията си по чл. 73, ал. 2 ЗУСЕФСУ.

На 24.02.2025 г. СО представя възражение с № 99-00-6-100/1/ /л. 82 и сл./.

РУО приема за неоснователни възраженията на бенефициера и с оспореното в настоящото производство решение налага финансова корекция на СО в размер на 10% върху допустимите разходи по договор: № BG16RFOP001-1.041-0001- C01-U-02/29.09.2017 г. с ДЗЗД „Обединение Нова С. 2017“ на стойност 1 190 090 лв. без ДДС.

Управляващият орган е установил, че по отношение на същия договор вече е наложена ФК в размер на 5% с решение № РД-02-36- 471/15.04.2019 г., което е потвърдено от ВАС /с решение по адм. д. № 10964 от 2020 г./.

С оглед тези констатации РУО е приел, че в случая следва да доналожи ФК до достигане на 10 % от разходите по засегнатия договор, а именно в размер на 71 405,40 лв. с ДДС, представляваща 5 % от стойността на верифицираната и платена безвъзмездната финансова помощ по договор № СОА17- ДГ55-463/ЕЮ16RFOP001 -1.041 -0001-C01-U-02 от 29.09.2017 г. с изпълнител ДЗЗД "Обединение Нова С. 2017".

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок за обжалване, съобразно чл. 149, ал. 1 от АПК, от активно легитимирана страна-адресат на акта, при наличието на правен интерес от търсената защита срещу годин за обжалване административен акт, пред компетентния съд, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съдът намира за необходимо изрично да уточни, че със Закона за изменение и допълнение (ЗИД) на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ) (ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 1.07.2022 г.) заглавието на нормативния акт е изменено на Закон за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ). В § 70 от преходните и заключителните разпоредби на ЗИД на ЗУСЕСИФ е посочено, че до приключването на програмите за програмен период 2014 – 2020 г., съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ), разпоредбите на ЗУСЕСИФ, отменени или изменени с този закон, запазват своето действие по отношение на управлението на средствата от ЕСИФ, както и по отношение на изпълнението и контрола на тези програми. В срок до 6 месеца от влизането в сила на този закон Министерският съвет и министърът на финансите следва да приемат или приведат в съответствие с него нормативните актове по прилагането на ЗУСЕСИФ, като приетите от Министерския съвет и министъра на финансите нормативни актове до влизането в сила на този закон запазват своето действие по отношение на програмния период 2014 – 2020 г. и същите ще се прилагат до приемането на актовете за програмен период 2021 – 2027 г., доколкото не противоречат на този закон (арг. § 71 ЗИД на ЗУСЕСИФ, ДВ, бр. 51 от 2022 г.). Ето защо за настоящото съдебно производство, доколкото същото е с предмет административен акт, издаден по повод управлението на средствата от ЕСИФ, по програма от програмен период 2014-2020 г. се прилагат действащите до изменението с ДВ, бр. 51 от 2022 г. разпоредби на закона и относимите към него подзаконови нормативни актове.

Съгласно чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕФСУ финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта. Съгласно чл. 9, ал. 5, изр. второ от ЗУСЕФСУ ръководител на управляващия орган е

ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или оправомощено от него лице. В случая ръководител на управляващия орган е министърът на регионалното развитие и благоустройство, който със Заповед № РД-02-14-109/22.01.2025 г. /л. 40,41/ е оправомощил Ю. Й. – В. – заместник-министър на регионалното развитие и благоустройство да изпълнява функциите на ръководител на УО на Оперативна програма "Региони в растеж" /ОПРР/ 2014-2020 г.

От изложеното следва, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия.

В настоящият случай, установената от закона писмена форма е спазена, а оспореният акт е мотивиран, като са посочени както фактическите, така и правни основания за неговото издаване. Същият съдържа изискуемите от нормата на чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити. РУО е извършил анализ на вида възлагане, нарушената национална разпоредба, квалифицирал е нередността и е определил размер на финансова корекция при дадената дефиниция за нередност по смисъла на чл. 2, т. 36 от Регламент /ЕС/ №1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета, като е изложил и конкретни мотиви защо финансовата корекция се определя по пропорционалния метод.

В производството по издаване на акта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

В съответствие с принципа на правната сигурност законодателят е регламентирал специални правила за процедурата по определяне на финансовата корекция по основание и размер. Съгласно чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕФСУ преди издаване на решението за определяне на финансовата корекция, РУО е длъжен да осигури възможност на бенефициента да представи в разумен срок, който не може да бъде по-кратък от две седмици, писмени възражения по основателността и размера на корекцията. От доказателствата по делото безспорно се установява, че на жалбоподателя е била предоставена такава възможност и същият е упражнил правото си да направи възражения. Същите са обсъдени в процесния акт.

По приложението на материалния закон съдът намира следното:

Основанията за определяне на финансова корекция са нормативно установени в чл. 70, ал. 1 от ЗУСЕСИФ /сега ЗУСЕФСУ/, като в конкретния случай от ръководителя на УО се сочи наличието на основанието по чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕФСУ – за нередност, съставляваща нарушение на правилата за определяне на изпълнител по глава четвърта, извършено чрез действие или бездействие от страна на бенефициента, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на средства от ЕСИФ.

Съгласно чл. 70, ал. 2 от ЗУСЕФСУ, нередностите по ал. 1, т. 9 се посочват в акт на Министерския съвет. Актът, който определя видовете нередности по смисъла на чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕФСУ е Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, приета с ПМС № 57 от 28.03.2017 г., обн., ДВ, бр. 27 от 31.03.2017 г., в сила от 31.03.2017 г., изм., бр. 68 от 22.08.2017 г., в сила от 22.08.2017 г., изм. и доп., бр. 67 от 23.08.2019 г., в сила от 23.08.2019 г., бр. 19 от 6.03.2020 г., доп., бр. 102 от 23.12.2022 г., в сила от 23.12.2022 г. /Наредбата/.

Съгласно разпоредбата на чл. 2, т. 36 от Регламент /ЕС/ № 1303/2013 на Европейския съюз и на Съвета легалното определение за нередност е: "всяко нарушение на правото на Съюза или на националното право, свързано с прилагането на тази разпоредба, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета

на съюза чрез начисляване на неправомерен разход в бюджета на Съюза. "

Видно от съдържанието на нормата на чл. 2(36) от Регламент 1303/2013 г., същата изисква наличието на три предпоставки, които следва да бъдат осъществени и доказани, за да е налице нередност. Първата предпоставка е нарушение на правото на Съюза или на националното право, свързано с прилагането на тази разпоредба. Втората е това нарушение да произтича от действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове. Третата предпоставка е нарушението да има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляването на неправомерен разход.

В настоящия случай страните не спорят относно установената с решението фактическа обстановка.

Не е спорно по делото, че жалбоподателят е икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове. Спорът е концентриран върху отговор на въпроса налице ли са вторият и третият елемент от фактическия състав на нередността.

В процесния случай финансовата корекция е наложена на жалбоподателя с аргумент за необосновано ограничение по национален признак – квалифицирано от РУО като нарушение на чл. 68, ал. 4 и 5 във вр. с чл. 2, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1 и чл. 2, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗОП

За да достигне до този извод РУО е описал специфичните изисквания, съдържащи се в поставените в обявлението за обществена поръчка и Документацията за участие критерии за подбор и по - специално критериите за подбор въведени спрямо ключовите експерти „Инженер по материали“ и „Координатор по безопасност и здраве“.

Според административния орган в така формулираните от СО изисквания не е посочено, че по отношение на чуждестранните участници е достатъчно експертите в екипа им да притежават еквивалентни сертификати по съответното национално законодателство. Това е довело до разубеждаване на потенциално заинтересованите кандидати, респ. до въздържане от участие в конкретната процедура. Констатираното нарушение според РУО не касае ограничаване на възможността чуждестранно лице да **участва в процедурата поради това, че е чуждестранно лице**, а поради това, че това лице следва да предложи в екипа си експерт, който притежава сертификата в съответствие с българското законодателство, следователно не може да предложи експерт, който на етап кандидатстване в процедурата притежава аналогичен сертификат в съответна друга държава. Посоченото нарушение изпълнява предпоставките на нередност, поради наличие на потенциален финансов ефект, тъй като разубеждава желаещите да участват икономически оператори, поради ограничителния си характер.

Страните не спорят, че възложителят /СО/ е въвел критерий за подбор спрямо два от ключовите експерти свързани с изпълнение на изискванията на ЗУТ и на Наредба № 2 от 22 март 2004 г.

Във връзка с наличието на втория елемент от фактическия състав на нередността, спорен е въпросът дали така поставените изисквания са ограничителни по национален признак, респ. налице ли е констатираното от РУО нарушение, което да съставлява нередност.

Жалбоподателят застъпва тезата, че участието на чуждестранни /ФЛ и ЮЛ/, както и възможността за представяне на еквивалентни сертификати по съответното национално законодателство изрично е предоставена и заложена в раздел III “Изисквания към

Участниците” от документацията по обществената поръчка (т. 12.1 на стр. 8 от документацията), че „ в процедурата за възлагане на обществена поръчка могат да участват български или чуждестранни физически или юридически лица или техни обединения, както и всяко друго образувание, което има право да изпълнява услугата, съгласно законодателството на държавата, в която е установено.“, т.е. приложено е правилото на чл. 10, ал. 1 от ЗОП. В раздел V. „Критерии за подбор“ на стр. 15 от документацията е уточнено и че „възложителят приема еквивалентни сертификати, издадени от органи, установени в други държави членки.“

Бенефициерът – СО сочи също така, че основните правни норми, обосноваващи твърдяното нарушение, са чл. 68, ал. 4 и 5 ЗОП, доколкото всички останали норми са посочени само във връзка с тях. Разпоредбата на чл. 68 ЗОП обаче не е разгледана по никакъв начин в текста на решението. Допълнителна неяснота относно квалификацията следва и от факта, че в оспореният административен акт са посочени едновременно две различни алинеи на чл. 68, като ал. 4 ЗОП от своя страна дори включва две отделни хипотези, като не е уточнено коя от тях е приложима в случая.

Настоящият състав намира възраженията в тази насока за **основателни** предвид следното:

Разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗОП установява правилото, че обществените поръчки се възлагат в съответствие с принципите на Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) и по-специално тези за свободно движение на стоки, свобода на установяване и свобода на предоставяне на услуги и взаимно признаване, както и с произтичащите от тях принципи на: 1. равнопоставеност и недопускане на дискриминация; 2. свободна конкуренция.

Разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от ЗОП в приложимата редакция очертава кръга от субекти, които могат да участват в процедура за обществена поръчка, а именно това може да бъде всяко българско или чуждестранно физическо или юридическо лице или техни обединения, както и всяко друго образувание, което има право да изпълнява строителство, доставки или услуги съгласно законодателството на държавата, в която то е установено.

Нормата на чл. 59, ал. 1 от ЗОП предоставя възможност на възложителя да определи критерии за подбор, които се отнасят до: (1) годността (правоспособността) за упражняване на професионална дейност; (2) икономическото и финансовото състояние; (3) техническите и професионалните способности. Според ал. 2 на същата разпоредба възложителите могат да използват спрямо кандидатите или участниците само критериите за подбор по този закон, които са необходими за установяване на възможността им да изпълнят поръчката. Поставените критерии трябва да са съобразени с предмета, стойността, обема и сложността на поръчката. Когато обществената поръчка има обособени позиции, критериите за подбор за всяка от обособените позиции трябва да съответстват на предмета, стойността, обема и сложността на съответната позиция.

За да обоснове наличие на извършено нарушение от възложителя РУО се е позовал на разпоредбата на чл. 68, ал. 4 и 5 ЗОП.

Цитираната норма се съдържа в Раздел IV на ЗОП – „Официални списъци на одобрени стопански субекти и сертифициране от органи“. Озаглавена е „Доказване чрез вписване в официални списъци или сертифициране от органи“.

Според ал. 1 на чл. 68 ЗОП за доказване на личното състояние, на съответствието с

критериите за подбор или на съответствие с техническите спецификации кандидатът или участникът може да представи удостоверение за регистрация в официален списък на одобрени стопански субекти или сертификат, издаден от сертифициращ орган. В тези случаи възложителят не може да отстрани кандидата или участника от процедурата или да откаже да сключи договор с него на основание, че не е представил някой от изискуемите документи, при условие че съответните обстоятелства се доказват от представеното удостоверение или сертификат.

Алинея 4 на чл. 68 ЗОП вменява задължение спрямо възложителите да не изискват **кандидатите или участниците от други държави членки да преминават през процеса на регистриране или сертифициране, за да участват в обществената поръчка.** Възложителите следва да признават еквивалентни сертификати, издадени от органи, установени в други държави членки. Нормата на чл. 68, ал. 5 ЗОП задължава възложителите да приемат удостоверения за регистрация или сертификати, издадени от органи, установени в Република България или в друга държава членка, в която кандидатът или участникът е установен.

В настоящия случай, за да обоснове наличие на нарушение, РУО се е позовал на липсата на предоставяне от страна на възложителя на възможност спрямо чуждестранните участници в процедурата да изпълнят въведените критерии за подбор чрез представяне на еквивалентни сертификати по съответното национално законодателство по отношение на ключовите експерти „Координатор по безопасност и здраве“ и „Инженер по материали“. Същите са въведени в обявлението за процесната процедура - раздел III.1.3) Технически и професионални възможности възложителят е заложил като критерий за подбор по отношение на посочените експерти. В обжалваното решение обаче липсват фактически установявания свързани със заложените от страна на възложителя критерии касаещи изискване за регистриране или сертифициране на самите кандидати или участниците от други държави членки в процедурата.

В процесния случай фактическата обстановка касае критерий за подбор – „технически и професионални способности“ - регламентирани в чл. 63, ал. 1, т. 5 от ЗОП. Съгласно същата разпоредба, изискването за персонал и/или ръководен състав с определена професионална компетентност за изпълнението на поръчката, е допустим критерий за подбор в случай че изискването не се използва като показател за оценка на офертите. Критерият се отнася за персонала на участника и неговата професионална компетентност, като следва да се разграничава от годността на самия участник по чл. 60 ЗОП.

Разпоредбата на чл. 68 ЗОП е критерий за подбор относим към самия участник. Критерият „технически и професионални възможности“ в относимата си част е относим за експертите – физически лица, чрез които участникът би изпълнил поръчката.

Обединявайки правната квалификация на чл. 68, ал. 4 и ал. 5 във вр. с чл. 2, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1 и чл. 2, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗОП и отнасяйки я към фактите касаещи изисквания към ключовите експерти „Координатор по безопасност и здраве“ и „Инженер по материали“ РУО отнася установени факти към неотнормирани спрямо тях правна квалификация. Несъответствието между фактите и изписаната правна квалификация пречатства проверката от страна на съда.

Гореизложеното обосновава извод за незаконосъобразност на административния акт поради липса на установени нарушения, които да се квалифицират като нередности по чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕФСУ. По тези съображения жалбата се явява основателна, а

оспореното решение следва да бъде отменено предвид наличие на основанията по чл. 146, т. 4 АПК.

С оглед изхода на спора в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноси по представен списък по чл. 80 ГПК в общ размер на 8206,16 лв., от които 571,24 лева – внесена държавна такса и 7634,92 лева – платено по банков път адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - София-град, Трето отделение, 44-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № РД–02-14-452/05.03.2025 г. на ръководителя на УО на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 г.

ОСЪЖДА Министерството на регионалното развитие и благоустройството да заплати на Столична община, БУЛСТАТ –[ЕИК], адрес: [населено място], [улица], представлявана от В. А. Т. – кмета на Столична община, сума в размер на 8206,16 лв. /осем хиляди двеста и шест лева и шестнадесет стотинки/ разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България чрез Административен съд – София - град в 14-дневен срок от съобщението до страните.